

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 12 lutego 2010 r.

DOLiS/DEC-157/10

dot. DOLiS-440-98/09

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po rozpoznaniu wniosku A. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 21 października 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1047/09/38455, 38456) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi A na przetwarzanie jego danych osobowych przez Spółdzielnię Mieszkaniową polegające na udostępnieniu jego danych osobom nieupoważnionym,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga A (zwanego dalej Skarżącym) na przetwarzanie jego danych osobowych przez Spółdzielnię Mieszkaniową (zwaną dalej Spółdzielnią). W swoim piśmie Skarżący wskazał, iż cyt. „w dniu 30 stycznia 2009 r., na powszechnie dostępnych do wglądu tablicach ogłoszeniowych (...) przy drzwiach zewnętrznych (wejściowych do budynku), na ścianie holu każdej z klatek wejściowych (...) pojawiła się informacja (...) wydana przez [tj. Spółdzielnię], opatrzone datą styczeń 2009 r. (...), w treści której wymieniono numer każdego z lokali mieszkalnych wraz z kwotą zadłużenia” w stosunku do Spółdzielni, w tym udostępniono jego numer lokalu oraz kwotę zadłużenia. Wobec powyższego

Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora o podjęcie stosownych działań w stosunku do Spółdzielni oraz „wydanie określonej decyzji administracyjnej”. W kolejnym piśmie Skarżący wskazał, iż przedmiotowe ogłoszenie zostało usunięte, „a w jego miejsce pojawiło się kolejne zawiadomienie o tej samej konfiguracji treściowej – opatrzone datą maj 2009 r.”

Pismem z dnia 7 maja 2009 r. Spółdzielnia ustosunkowała się do zarzutów Skarżącego i wyjaśniła, iż „na tablicy ogłoszeń zostało wywieszone pismo skierowane do mieszkańców tego budynku w styczniu 2009 r.”, wskazując, iż „interes członków Spółdzielni wymaga, aby Spółdzielnia zgodnie z wymogami statutowymi chroniła dobro wszystkich zrzeszonych w spółdzielni”, a ponadto, iż „przedmiotowe zawiadomienie nie zawierało danych osobowych w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 Nr 101 poz. 926 z późn. zm.)”.

Natomiast pismem z dnia 18 sierpnia 2009 r. wyjaśniono, iż „skierowana wyłącznie do mieszkańców budynku informacja dotycząca wysokości zadłużenia lokalu nr 9 w przedmiotowym trybie nie jest już udostępniania”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 21 października 2009 r. wydał decyzję odmawiającą uwzględnienia wniosku Skarżącego (znak: DOLiS/DEC-1047/09/38455, 38456).

W ustawowym terminie Skarżący, pismem z dnia 23 listopada 2009 r., złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. Swojego wniosku Skarżący nie uzasadnił, wskazał, cyt. „z uwagi na konieczność ze strony wnioskodawcy zapoznania się z pełnym materiałem zgromadzonym w sprawie, a chcąc zachować termin 14-dniowy na złożenie wniosku, wniosek ten z konieczności (na tym etapie) nie zawiera stosownej argumentacji. W terminie dalszym, po zapoznaniu się z aktami sprawy przedstawię pełniejszą argumentację, uzasadniając powyższy wniosek.” Pismem z dnia 18 stycznia 2010 r. Skarżący uzupełnił wniosek złożony pismem z dnia 23 listopada 2009 r. i wniósł o:

- „zmianę sentencji wydanej decyzji w dniu 21.10.2009 roku (...) tj. rozstrzygnięcie sprawy (...) przez wydanie decyzji o umorzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie z uwagi na to iż po wszczęciu postępowania wyjaśniającego, a przed jego ukończeniem wystąpiły przesłanki świadczące o tym iż nastąpiło przywrócenie stanu zgodnego z prawem”,
- „rozstrzygnięcie wniosku strony z pkt 1 i jak wyżej na zasadach określonych w art. 139 Kpa.”

W uzasadnieniu wniosku Skarżący ponadto wskazał, cyt. „strona wnioskująca nie podważa ustaleń faktycznych dokonanych w toku postępowania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, które wyłącznie zostały oparte na dowodach z dokumentów, wniesionych przez obie strony. Strona wnioskująca kwestionuje jedynie kwalifikację prawną zastosowaną w sentencji decyzji.”

Po powtórным rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 21 października 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1047/09/38455, 38456) jest prawidłowe.

Mając na uwadze, iż Skarżący cyt. „kwestionuje jedynie kwalifikację prawną zastosowaną w sentencji decyzji” oraz mając na uwadze wniosek Skarżącego dotyczący cyt. „zmiany sentencji wydanej decyzji w dniu 21.10.2009 roku (...) tj. rozstrzygnięcie sprawy (...) przez wydanie decyzji o umorzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie” oraz „rozstrzygnięcie wniosku strony z pkt 1 i jak wyżej na zasadach określonych w art. 139 Kpa”, wskazać należy, iż wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie. W niniejszej sprawie słusznie została wydana decyzja odmawiająca uwzględnienia wniosku Skarżącego, a nie umarzająca postępowanie, bowiem przetwarzanie danych Skarżącego przez Spółdzielnię miało miejsce. W takiej sytuacji Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych winien był wydać decyzję merytoryczną, tj. rozstrzygającą sprawę administracyjną co do jej istoty i zarazem kończącą ją w danej instancji. Natomiast „bezpředmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489). W niniejszej sprawie należało wydać decyzję merytoryczną, bowiem doszło do naruszenia przez Spółdzielnię przepisów o ochronie danych osobowych, co zostało wskazane w zaskarżonej decyzji. Spółdzielnia bowiem przyznała w toku przeprowadzonego postępowania, iż na tablicy ogłoszeń zostało wywieszone pismo skierowane do mieszkańców, w treści którego wymieniono numer każdego z lokali mieszkalnych wraz z kwotą zadłużenia. Niesłusznym było jednakże twierdzenie Spółdzielni, że „przedmiotowe zawiadomienie nie zawierało danych osobowych w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 Nr 101 poz. 926 z późn. zm.)”, co wskazano w zaskarżonej decyzji. W związku z powyższym Generalny Inspektor skierował do prezesa Spółdzielni wystąpienie wskazujące na konieczność respektowania przepisów o ochronie danych osobowych przy podejmowaniu działań będących przedmiotem działalności Spółdzielni. Wskazano także na konsekwencje niestosowania ustawy o ochronie danych osobowych, które wynikają także z przepisów o charakterze prawnokarnym.

Generalny Inspektor w zaskarżonej decyzji wskazał również, iż w toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż dane pozwalające na identyfikację Skarżącego zawarte w ogłoszeniu o zadłużeniu, a następnie udostępnione w miejscu publicznym, to jest na publicznie

dostępnych tablicach ogłoszeń, zostały z nich zdjęte i nie są udostępniane w sposób będący przedmiotem złożonej skargi. Zatem nie można mówić o istnieniu stanu naruszenia prawa, o którym mowa w art. 18 ustawy. Wobec tego w stanie faktycznym stwierdzonym w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor nie mógł wydać decyzji nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem (o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy), z uwagi fakt, iż stan taki - w chwili wydawania decyzji – istnieje.

Natomiast odnosząc się do wniosku Skarżącego o „rozstrzygnięcie wniosku strony z pkt 1 i jak wyżej na zasadach określonych w art. 139 Kpa”, który stanowi, iż organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny, wskazać należy, iż zakaz *reformationis in peius* określony w tym przepisie stosowany jest również w odniesieniu do rozpatrywania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jednakże, jak wskazuje doktryna, „zakaz ten z natury rzeczy nie może odnosić się do decyzji organu odwoławczego, utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji, ponieważ decyzja taka nie zmienia sytuacji prawnej strony” (Piotr Przybysz, Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego, LexPolonica). Z tego też względu powyższy wniosek Skarżącego nie może zostać uwzględniony.

Po dokonaniu ponownej analizy rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji z dnia 21 października 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1047/09/38455, 38456).

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).